

Sygn. akt IV U 996/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Rafał Łatanik

Protokolant Anna Tomasz

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2017 r. w Częstochowie

sprawy S. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania S. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 28 czerwca 2016 r. Nr (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu S. J. prawo do emerytury pomostowej od dnia 1 czerwca 2016 roku;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na rzecz odwołującego S. J. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV U 996/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu S. J. przyznania prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, że ubezpieczony nie wykazał wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach oraz przed dniem 1 stycznia 1999 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Uznano okres pracy w szczególnych warunkach od 1 stycznia 2005r. do 31 grudnia 2015r. w wymiarze 9 lat, 18 dni. Jednocześnie wskazano, iż za pracę w szczególnych warunkach nie uznano zatrudnienia w okresie od 26 listopada 1974 r. do 31 lipca 1984 r. ponieważ świadectwo pracy w szczególnych warunkach za ten okres nie zostało wydane przez pracodawcę tylko archiwum.

W odwołaniu wniesionym w dniu 7 lipca 2016r. ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej podnosząc, iż spełnił wszystkie przesłanki do przyznania tego świadczenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł

o odrzucenie odwołanie, ewentualnie jego oddalenie. Podniósł, że w odwołaniu wskazano, jako zaskarżona decyzję, decyzję z dnia 18 grudnia 2016 r., a zatem odwołanie podlegało odrzuceniu, jako złożone po upływie ustawowego terminu. W zakresie wniosku o oddalenie odwołania organ rentowy wywiódł w szczególności, że ubezpieczony nie wykazał wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach oraz przed dniem 1 stycznia 1999 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Pismem procesowym z dnia 17 października 2016 r. powód sprecyzował, że przedmiotem odwołania jest decyzja z dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony urodził się (...).

W dniu 18 listopada 2015 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

Decyzją z dnia 18 grudnia 2015 r. organ rentowy odmówił przyznania żądanego świadczenia.

Odwołanie od powyższej decyzji zostało oddalone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie z dnia 13 kwietnia 2016 r. sygn. akt IV U 180/16 z powodu nie rozwiązania przez ubezpieczonego stosunku pracy.

Z dniem 31 maja 2016 r. ubezpieczony rozwiązał umowę o pracę.

W dniu 7 czerwca 2016 r. złożył kolejny wniosek o przyznanie emerytury pomostowej.

Ubezpieczony wykazał staż emerytalny w wymiarze 43 lat, 8 miesięcy i 24 dni okresów składkowych oraz 8 miesięcy i 12 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy uznał wnioskodawcy okres pracy w szczególnych warunkach, tj. od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2015 roku w łączonym wymiarze 9 lat, 18 dni.

W okresie od 26 listopada 1974 r. do 31 lipca 1984 r. ubezpieczony zatrudniony był w Przędzalni (...) w C.. Od 26 listopada 1974 r. do 28 lutego 1976 r. pracował w oddziale (...), jako konserwator maszyn i urządzeń. W tym okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w szczególnych warunkach przy remontach zgrzeblarek. Od 1 marca 1976 r. do 31 lipca 1984 r. zatrudniony był w D. (...) i P., jako elektromechanik- elektronik. Stale i w pełnym wymiarze wykonywał prace w szczególnych warunkach związane z naprawami maszyn i urządzeń na wydziałach produkcyjnych.

dowód: akta rentowe, akta osobowe, akta tut. Sądu IV U 180/16, zeznania świadków K. K., W. B..

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U. z 2015 roku, poz. 965 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z analizy powyższych przepisów wynika, iż prawo do emerytury pomostowej przysługuje ubezpieczonym, którzy urodzili się po 31 grudnia 1948 roku, rozwiązali stosunek pracy, legitymują się określonym stażem ubezpieczeniowym, tj. 25-letnim stażem emerytalnym oraz 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych oraz wykonywali prace w warunkach szczególnych po 31 grudnia 2008 roku.

W stanie faktycznym niniejszej spraw niespornym jest, iż ubezpieczony ukończył 60 lat oraz spełnił pozostałe warunki do przyznania emerytury pomostowej określone w art. 4 pkt 1, 3, 4, 6 i 7 ustawy. Spornym pozostała zatem kwestia ustalenia czy ubezpieczony wykazał wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach oraz czy pracę taką wykonywał przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Sąd uznał, że ubezpieczony wykazał, iż pracował w warunkach szczególnych przez wymagany okres 15 lat, a okres tej pracy częściowo przypada przez dniem 1 stycznia 1999 roku.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zwłaszcza z akt osobowych oraz zeznań świadków jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony stale pracował w tzw. utrzymaniu ruchu, wyłącznie na wydziałach produkcyjnych, będących w ruchu. W pierwszym okresie zatrudnienia był to oddział (...), a w kolejnym wszystkie wydziały produkcyjne. W związku z modernizacją parku maszynowego wydzielono bowiem dział zajmujący się naprawami i konserwacją maszyn włókienniczych od strony elektrotechnicznej i elektronicznej. Prace wykonywane były przez takie brygady bezpośrednio na hali produkcyjnej, gdyż innych możliwości technicznych nie było (...), jak i pozostałe wydziały produkcyjne (...) bezspornie był wydziałami, gdzie jako podstawowe wykonywane były prace w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem A dział VII, poz. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.). Stanowisko ubezpieczonego kwalifikować, zatem należy do zatrudnienia w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem A dział XIV poz. 25 powołanego rozporządzenia (bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie)

Uwzględnienie powyższego okresu da ubezpieczonemu wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku

w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804)

w brzmieniu obowiązującym przed zmiany z dnia 27 października 2016 roku.

Odwołanie nie podlegało odrzuceniu, gdyż z okoliczności sprawy wynika, że zamiarem ubezpieczonego od początku było zaskarżenie decyzji z dnia 28 czerwca 2016r. Ubezpieczony omyłkowo posłużył się pismem jakie składał odwołując się od wcześniejszej decyzji z dnia 18 grudnia 2015 r. (organ rentowy również omyłkowo wskazał w odpowiedzi na odwołanie decyzję z dnia 18 grudnia 2016 r.), co sprecyzował w piśmie z dnia 17 października 2016r. jego pełnomocnik.